

[Rosing.]

pensioner. I den kommende finanslov regnes der med 61,1 mill. kr. til sådanne opførelser.

Man skulle umiddelbart tro, at dette beløb er rigeligt, men i forhold til det samlede boligproblem slår dette store beløb ikke til. Den allerstørste del af beløbet anvendes som bekendt til boligbyggeri i 4 åbentvandsbyer, hvortil en stor del af bygdebefolkningen med tiden flytter, og hvor de fastboendes gamle og overfyldte huse trænger til afløsning. Dette er jo en én gang fastlagt politisk målsætning, som der i dag og inden for en overskuelig tid ikke kan pilles ved. Men uden for de 4 nævnte udbygningsbyer findes endnu flere ret store byer og bygder, som vi med ret stor sikkerhed kan betegne som nogle, der vil bestå, og som i den tid, der er gået, er forfordelt ved boligtildelingen. Mange saneringsmodne og overfyldte huse på disse steder forfalder efterhånden mere og mere, uden at man kan opnå nogen som helst større boligtildeling. Som et slående eksempel kan blot fremhæves et enkelt sted, Grønlands næststørste by, Egedesminde, med ca. 3.000 indbyggere, som i den kommende finanslov kun får 5 boliger af 574 boligenheder. Det er værre endnu andre steder, hvor man praktisk talt stopper nyopførelser.

Hvordan kan man afhjælpe denne uholdbare boligsituation ude i de bebyggelser, som ikke kan vente nogen tildeling af det budgetterede boligbyggeri, kan man spørge. Den eneste mulighed for en lettelse i den fortvivlede boligsituation uden for åbentvandsbæltet ligger i en eventuel ekstrabevilling. Vi ved, at regeringen agter at dæmpe statslige investeringer i den kommende tid. Til trods herfor havde vi i Grønlandsrådet ingen anden udvej end at sende ministeren for Grønland en indstilling om en ekstra bevilling for det kommende finansår til opførelse af 50 boliger i sådanne byer og store bygder. Dette har vi gjort under mødet i juni i år. Denne indstilling fastholdt Grønlandsrådet enstemmigt under sidste møde i begyndelsen af denne måned. Jeg vil derfor med støtte fra mine kolleger i Grønlandsrådet bede regeringen om at overveje denne sag nøje. For os er det en alvorlig sag, og det føles værre endnu for de store familier, hvis boligmæssige forhold er håbløse.

Johan Nielsen: Jeg har altid følelsen af at betræde et glashus, hver gang jeg betræder denne talerstol, og jeg ved godt, hvorfor denne følelse kommer. Det er angsten for, at jeg kan komme til at slå noget i stykker, som hverken jeg eller nogen anden færing kan klinke. Min opgave som samhörighedspolitiker er at få tingene til at glide, at få politikere, embedsmænd til at forstå, at færingerne er en nation, som har alle de karakteristika, der kendetegner en nation, at Færøerne har problemer, som kommer af den geografiske beliggenhed og visse historiske fakta, som man ikke kender her, men at flertallet af denne nation foretrækker at være i et statsfællesskab med Danmark, og hvad mig selv angår, så vil jeg sige det så stærkt, at jeg tror, at vi kun kan blive bevaret som færingers ved at være sammen med Danmark.

Både De og jeg ved, at der i svundne tider er begået overgreb mod Færøerne fra dansk side. Men hvem begik ikke overgreb dengang? Vi skal såmænd ikke så langt tilbage for at finde forfædrene til dem, der sidder i den side af salen, der sad på træhest for et parti, som de nu er særdeles gode venner med. Jeg synes ikke, at det tjener noget formål at trække disse overgreb frem. De overgreb, man fra dansk side har begået mod Færøerne, vil jeg helst skrive i sand, så nutidens imødekommenhed og forståelse kan viske dem ud. Derfor kan jeg ikke deltage i forargelsen over afvisningen af „Færingers — Frænder“, hvis det altså er rigtigt — jeg understreger endnu en gang: hvis det altså er rigtigt — at man som grundlag for udarbejdelsen af føromtalt teaterstykke kun anvender historiske aktstykker, som dokumenterer overgreb fra dansk side. Her vil jeg lade de døde begrave deres døde. Så meget desto mere som jeg i samtiden kan finde ting, som jeg mener burde rettes, og jeg vil prøve på at gøre det her, og jeg vil prøve på at gøre det med kærlighed og med forståelse, så jeg ikke kommer til at slå noget i stykker.

Som man ved fra dagspressen, var en delegation fra det færøske landsstyre med lagmanden i spidsen for nylig i København for at forhandle med rigsmyndighederne om lån til det færøske samfund. Man blev modtaget med den samme velvilje, som man